

в жоржинах
животіють янголи що ломлять літо без зусилля
восени
проснулася із шепоту лісів ріка що подорожніх потруїла
в калюжі неба вітряки надвоє ділять табуни вітрів
земля вигадує нові жнива, години — нову подорож
і на своїй корі рахує дерево нові останні зморшки
восени
в жоржинах
родяться птахи що граються в зів'яле листя

Цикл « [Згоряють острови](#) ».